

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 10/24

V Lucemburku dne 18. ledna 2024

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-218/22 | Comune di Copertino

Pracovník, který nemohl vyčerpat všechny dny placené dovolené za kalendářní rok před odstoupením z funkce, má nárok na finanční náhradu

Členské státy nemohou uplatňovat důvody spojené s kontrolou veřejných výdajů k omezení tohoto nároku

Zaměstnanec veřejné správy zastával od února 1992 do října 2016 funkci ředitele pro veřejné práce v obci Copertino (Itálie). Odstoupil z funkce z důvodu předčasného odchodu do důchodu s tím, že podal návrh na vyplacení finanční náhrady za 79 dnů placené dovolené za kalendářní rok, které nevyčerpal během svého pracovního poměru. Obec Copertino napadla tento návrh s odvoláním na pravidlo stanovené v italských právních předpisech, podle něhož nemají pracovníci ve veřejném sektoru v žádném případě nárok na finanční náhradu namísto dnů placené dovolené za kalendářní rok, které nebyly vyčerpany při ukončení pracovního poměru.

Italský soud, kterému byl předložen spor mezi zaměstnancem veřejné správy a obcí Copertino, chová pochybnosti o slučitelnosti tohoto pravidla s unijním právem. Podle směrnice „o pracovní době“¹ má totiž pracovník, který do skončení svého pracovního poměru nemohl vyčerpat celý nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok, nárok na finanční náhradu za nevyčerpané dny placené dovolené za kalendářní rok.

Soudní dvůr ve svém rozsudku potvrdil, že unijní právo brání vnitrostátní právní úpravě, která zakazuje vyplatit pracovníkovi finanční náhradu za nevyčerpané dny placené dovolené za kalendářní rok, pokud tento pracovník dobrovolně ukončí svůj pracovní poměr.

Pokud jde o cíle sledované italským zákonodárcem přijetím dotčené vnitrostátní právní úpravy, Soudní dvůr připomněl, že **nárok pracovníků na placenou dovolenou za kalendářní rok**, včetně jejího případného nahrazení finanční náhradou, **nemůže být podřízen úvahám ryze ekonomické povahy, jako je kontrola veřejných výdajů.** Soudní dvůr naproti tomu konstatoval, že cíl související s organizačními potřebami veřejnoprávního zaměstnavatele k racionálnímu plánování doby dovolené ve skutečnosti odpovídá cíli směrnice, jímž je umožnit pracovníkovi, aby si odpočinul, a současně jej podnítil k čerpání dnů dovolené. V této souvislosti Soudní dvůr dospěl k závěru, že unijní právo nebrání ztrátě tohoto nároku pouze tehdy, když pracovník záměrně nečerpal dny dovolené, ačkoli jej k tomu zaměstnavatel podnítil a informoval jej o riziku, že o ně na konci referenčního období nebo období převoditelnosti přijde. Z toho vyplývá, že pokud zaměstnavatel neprokáže, že vynaložil veškerou náležitou péči, aby pracovník skutečně mohl čerpat dny placené dovolené za kalendářní rok, na které měl nárok, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, je třeba mít za to, že zánik nároku na uvedenou dovolenou na konci referenčního období nebo období převoditelnosti, a v případě ukončení pracovního poměru s tím související neexistence finanční náhrady za nevyčerpané dny dovolené za kalendářní rok, porušují čl. 7 odst. 1 a 2 směrnice 2003/88, jakož i čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu

s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#), jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady [2003/88/ES](#) ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby a článek 31 – Slušné a spravedlivé pracovní podmínky – Listiny základních práv Evropské unie.